

AGRU IN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplimentul Organului „Dumineca“.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirei No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca“.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca“.

Enciclica în partea treia arată rădăcina răului social și remedierea lui.

(Urmare.)

Paralel cu aceasta evaluare economică detestabilă s'a transformat și socialismul, prăbușindu-se o parte în comunism.

Comunismul învață și urmărește două puncte categoric și limpede formulate, o luptă de clase din cele mai dârze și desființarea proprietății particulare prin acte de ultima violență.

Nu este de lipsă să arătăm credincioșilor nostri natura mârșavă și nedreaptă a comunismului, însă nu se poate trece fără durere asupra indiferenței acelor, cari nu iau în seamă pericolul ce amenință și lasă să se propovăduiască acele enormități, cari vor duce la peire întreaga societate de astăzi, trebuie condamnați și aceia cari nu se îngrijesc să împiedice ori să schimbe acele condiții, cari asupresc sufletul popoarelor pregătind calea revoluției și ruina societății.

Partidul care a păstrat numele de socialist, este mai moderat, interzice recursul la violență și îmblânzește lupta de clasă și confiscarea proprietății particulare, prin urmare se pare că se apropie de adevărurile creștine.

De fapt, dacă lupta de clase renunță la violență, se transformă într'o discuție care

caută dreptatea, desigur că aceasta nu este aceea pace socială pe care trebuie să o căutăm, dar poate să fie un punct de plecare. Așa și lupta în contra proprietății particulare, încetul cu încetul renunță de a ataca proprietatea mijloacelor de producție, ci atacă numai egemonia socială, pe care proprietatea și-a însușit-o fără nici un drept. Așa socialismul moderat poate să ajungă la punctul principiilor creștine cari au tendința de a reforma societatea omenească.

Astfel de dorinți și pretenții nu se împotrivesc de loc cu adevărurile catolice precum nu sunt de loc pretenții proprii numai socialismului.

Mulți pun întrebarea, că oare „principiile” adevărului creștinesc nu pot să fie într-o câțva slăbite ca să se acordeze socialismul moderat?

Credință deșartă! — spune enciclica. Dacă socialismul ar fi cu totul moderat și corect, atât în privința proprietății particulare cât și în lupta de clase, prin aceasta ar fi renunțat — pare — principiilor și naturii sale contrare religiei creștine? În aceasta privință declară enciclica categoric că „socialismul, fie considerat ca doctrină sau ca fapt istoric, sau ca acțiune, dacă rămâne cu adevărat socialism, chiar dacă a admis adevărul și dreptatea în cele două puncte, nici atunci nu se poate împăca cu dogmele bisericii catolice, fiindcă ideea lui despre societate este cu totul opusă adevărului creștinesc.”

Scopul pentru care omul se găsește pe pământ este, ca trăind în societate și

sub o autoritate socială, pusă de Dumnezeu, să cultive și să desvolte pe deplin toate facultățile sale, spre lauda și mărirea Creatorului, iar socialismul presupune, că traiul în comun al omului nu are alt scop, decât fericirea pe acest pământ, și deoarece o împărțire potrivită a muncii, asigură o producție mai rodnică decât silința individului singuratic, socialismul pretinde socializarea activității economice, confiscând libertatea individului și silindu-l să părăsească pentru o producție mai rentabilă bunurile superioare ale omului. Socialismul, crede că jertfirea dignității omenești prin socializarea lucrului ar fi îndeajuns recompensată prin belșugul bunurilor produse pentru un trai mai confortabil pe pământ.

Prin urmare societatea pe care socialistul și-o închipuie, de o parte nu poate să ia ființă fără o îngrădire excesivă a omului, de alta parte favorizează o idee falsă despre libertate, pentru că îi lipsește adevărata autoritate socială. Cu toate că socialismul are și unele părți bune, pe cari nu le contestă nimeni, este cu neputință ca cineva deodată să fie și bun catolic și socialist adevărat.

La acelaș rezultat ajungem și cu o formulă nouă a socialismului, care se complace a se numi pe sine când „socialism cultural,” când „prieten al copiilor,” când „socialism educator.”

Invățătura acestei forme noi de socialism a fost tratată pe larg în enciclica „Divinis illis Magistri,” aci amintim numai primejdia grozavă pe care o cuprinde în sine acest fel de socialism, față de care nu se pune aceea rezistență care ar trebui să se pună cu atât mai vârtos, căci „tatăl acestui socialism educator trebuie căutat în liberalismul economic, iar moștenitorul lui este și va fi bolșevismul.”

Cu toate aeste, durere, însă sunt mulți cari zic, că sunt catolici și trec în rândurile socialismului și cari ca să se desvinovățască, zic că Biserica favorizează pe cei bogați și că ar fi fost mai bine dacă biserica s'ar fi solidarizat cu socialiștii moderați.

(Va urma.)

Agru în Văleni.

Una din organizațiile cele mai active a fost și cum se arată, este organizația din Văleni. Aci se lucrează, nu se așteaptă nici îndrumările comitetului central, — îndrumări, cari nici după 4 ani de muncă nu au dat directivă organizațiilor noastre. Dealtcum aceasta întârziere motivează lenea multora, căroră le place a zice: pentru ce și cum să lucrăm noi, dacă nici comitetul central nu face nimic?

Cu puțină osteneală și cu însuflețire multă, se pot înfăptui lucruri mari. Ori, cine este în măsură de a judeca, că ce rod aduc adunările organizației din Văleni?

Marele Zidar prin conducătorii Agru-lui lucrează și zidul nebiruit al credinții pe nesimțite va deveni fortăreața vieții noastre și chezașia unui viitor mai bun.

Cântecelile și recităriile copiilor școlari oare nu lasă urme în sufletul părinților? Oare nu este bine, că credincioșii în ziua Duminecii sunt atrași de pe drumuri, dela taifasurile lor neroditoare, în localul școlii, ca acolo să aibă distracție onestă și învățături folositoare date de preotul lor și de președintele organizației?

Știu și cred, că în adunarea din 7 Mai, cași în celelalte — unde președ. a dat îndrumări pentru stupărit, iar preotul a evidențiat momentuoșitatea anului sfânt (indemnând credincioșii, ca și în casele lor să perpetueze memoria operei mântuirii noastre, făcându-și sau cumpărându-și câte o cruciuliță comemorativă) — credincioșii nu s'au plictisit, ba au și câștigat mult, foarte mult.

Mismar.

**Deprindere de virtute
pentru membrii Agrului
dela 21 Maiu până la 27 Maiu :**

Voiu spune în fiecare zi: Preacurată Fecioară Marie pune pază gurii mele!

